

Scrisoarea Mareșalului Ion Antonescu către Wilhelm Filderman, Președintele Comunității Evreiești din România

DOMNULE FILDERMAN

În două petiții succesive îmi scriți „de tragedia zguduitoare,, și mă „implorați,, în cuvinte impresionante, reamintind de „conștiință,, și de „omenie,, și subliniind că sântei „dator,, să apelați „la mine,, și „numai,, la mine, pentru evreii din România, care sânt trecuți în ghetouri pregătite pentru ei pe Bug.

Pentru a amesteca tragicul în intervenția Dvs., subliniați că această măsură „este moartea, moartea, moartea fără vină, fără altă altă vină, decât aceea de a fi evrei,,.

Domnule Filderman, nimeni nu poate să fie mai sensibil ca mine la suferințele celor umili și fără apărare. Înțelegem durerea Dvs., dar trebuie, mai ales trebuia să înțelegeți și Dvs., totuși la timp, pe a mea, care era aceea a unui neam întreg.

Vă gândiți, v-ați gândit ce s-a petrecut în sufletele noastre anul trecut la evacuarea Basarabiei și ce se petrece astăzi, când zi de zi și ceas de ceas plătim cu mărinimie și sânge, cu foarte mult sânge, ura cu care coreligionarii Dvs. din Basarabia ne-au tratat la retragerea din Basarabia, cum ne-au primit la reîntoarcere și ne-au tratat de la Nistru până la Odessa și pe meleagurile Mării de Azov?

Dar potrivit unei tradiții, voiți să vă transformați și de astă dată din acuzați în acuzatori, făcându-vă că uitați pricunile care au determinat situațiile pe care le plângeți. Să-mi dați

voie să vă întreb și prin Dvs. să întreb pe toți coreligionarii Dvs. care au aplaudat cu atât mai frenetic cu cât suferințele și loviturile primite de noi erau mai mari.

Ce-ați făcut Dvs., anul trecut când ați auzit cum s-au purtat evreii din Basarabia și Bucovina, au scuipat ofițerii noștri, le-au smuls epoleții, le-au rupt uniformele și când au putut au omorât mișelele soldații cu băte. Avem dovezi.

Aceiași ticăloși au întâmpinat venirea trupelor sovietice cu flori și au sărbătorit cu exces de bucurie. Avem fotografii doveditoare.

În timpul ocupației bolșevice, aceia pentru care vă îndoiați astăzi au trădat pe bunii români, i-au denunțat urgiei comuniste și au ajuns și doliul în multe familii românești.

Din pivnițele Chișinăului se scot zilnic, oribil mutilate, cadavrele martirilor noștri, care au fost astfel răsplătiți fiindcă 20 de ani au întins o mână prietenească acestor fiare ingrâte.

Sînt fapte ce se cunosc, pe care le cunoașteți desigur și Dvs. și pe care le puteți afla în amănunt.

V-ați întrebat Dvs. de ce și-au incendiat evreii casele înainte de a se retrage? Vă puteți explica de ce în înaintarea noastră am găsit copii de 14-15 ani, cu buzunarele pline de grenade?

V-ați întrebat câți din ai noștri au căzut omorâți mișelele de coreligionarii Dvs., câți din ei au fost îngropați înainte de a fi morți? Voi și în această privință dovezi, le veți avea.

Sînt acte de ură, împinsă până la nebunie, pe care evreii Dvs. au afișat-o împotriva poporului nostru tolerant și ospitalier, dar astăzi demn și conștient de drepturile lui.

Drept răspuns la mărinimia cu care au fost primiți în mijlocul nostru și tratați, evreii Dvs., ajunși comisari sovietici, împing trupele sovietice în regiunea Odessei printr-o teroare fără seamăn, mărturisită de prizonierii ruși, la un masacru inutil, numai pentru a ne provoca nouă pierderi.

În regiunea Mării de Azov, trupele noastre retrăgându-se temporar și-au lăsat câțiva ofițeri și soldați răniți pe loc. Când au reluat înaintarea și-au regăsit răniții mutilați îngrozitor.

Oamenii care puteau fi salvați și-au dat ultimul suspin în chinuri groaznice.

Li s-au scos ochii, li s-au tăiat limba, nasul și urechile.

Îți dai, Domnule Filderman, seama de spectacol?

Te îngrozești? Te îndoiești?

Te întrebi, de ce atâta ură, din partea unor evrei ruși cu care nu am avut niciodată nimic de împărțit.

-3-

Dar ura lor este a tuturor, este ura Dvs.

Nu vă înduioșați, dacă aveți cu adevărați suflete, de ceea ce nu merită, înduioșați-vă de ceea ce merită.

Plângeți cu mamele care și-au pierdut în astfel de chinuri copiii sau cu aceia care și-au făcut și lor și vă face și Dvs atâta rău.

MAREȘAL ANTONESCU

19.X.1941

P.S.

Un soldat rănit din P. Neamș a fost îngropat de viu din ordinul și sub ochii comisarilor sovietici jidani, deși nenorocitul implora să nu-l îngroape, arătându-le că are 4 copii.